

Sygn. akt VI Ka 519/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014r.

sprawy **B. P.**

oskarżonej z art. 216 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonej i oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 4 sierpnia 2014 r. sygn. akt II K 560/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonej B. P. uznając apelacje obrońcy oskarżonej i oskarżyciela prywatnego za oczywiście bezzasadne,

II. wymierza oskarżonej za postępowanie odwoławcze opłatę w wysokości 100 złotych,

III. nie wymierza opłaty za postępowanie odwoławcze oskarżycielowi prywatnemu.

Sygnatura akt VI Ka 519/14

UZASADNIENIE

B. P. została oskarżona o to, że w dniu 08.12.2012r. używając nicku (...) za pośrednictwem Internetu, a zatem przy pomocy środków masowego komunikowania, znieważyla B. K. poprzez użycie sformułowań zawartych pod artykułem opublikowanym na stronie internetowej (...) „(...) o treści „taka kreatura jak obywatel K.” i „jaki to katolik z tego buca”

tj. występku z art. 216 § 2 k.k

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt II K 560/14:

I. ustalił, że oskarżona B. P. dopuściła się czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 216§2 kk, ustalił jednocześnie, iż wina i społeczna szkodliwość czynu podejrzanej nie są znaczne i na podstawie art. 66 § 1 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne warunkowo umorzył na okres roku próby,

II. na podstawie art. 629 k.p.k. i art. 628 pkt 2 k.p.k. zasądził od oskarżonej B. P. na rzecz B. K. zryczałtowane wydatki postępowania prywatno - skargowego w wysokości 300 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonej, który zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego skutkującą przyjęciem, iż oskarżona znieważyla oskarżyciela prywatnego, w sytuacji gdy użyte przez oskarżoną sformułowania nie są powszechnie uznawane za obelżywe, a także, iż oskarżona działała w zamiarze bezpośrednim, mimo, że oskarżonej nie można przypisać popełnienia przestępstwa z art. 216 § 2 k.k.

2. obrazę przepisów postępowania, mianowicie art. 193 k.p.k. poprzez zaniechanie dopuszczenia przez Sąd dowodu z opinii biegłego językoznawcy na okoliczność czy użyte przez oskarżoną określenia: „taka kreatura jak obywatel K.” oraz „jaki to katolik z tego buca” stanowią zwroty powszechnie uznawane za obelżywe mimo, iż jest to okoliczność mająca istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i wymagająca wiadomości specjalnych – co miało wpływ na treść orzeczenia.

Obrońca oskarżonej stawiając powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł również oskarżyciel prywatny, który zarzucił, jak wnioskować należy z treści apelacji, niesprawiedliwość wyroku, który nie osiągnie właściwych celów ogólnie prewencyjnych i w zakresie prewencji ogólnej.

Oskarżyciel prywatny stawiając powyższy zarzut wniósł o:

1. zasądzenie przez II instancję od oskarżonej kwoty opisanej w protokole z dnia 30.07.2014r. i z dnia 20.06.2014r. tj. 10.000 zł na cel charytatywny tj. na zakup zabawek, zeszytów itd. itp. dla Ż. w J. przy ul. (...),

2. umieszczenie przeprosin o treści w protokole z dnia 30.07.2014r. gdzie podana jest strona, wielkość liter, podkład w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku. Treść tych przeprosin ma być umiejscowiona na środku 1/2 powierzchni 3 strony N..

3. w przypadku braku danych dla Sądu II instancji co do majątku tj. dochodów oskarżonej, posiadania środków na koncie, posiadania majątku ruchomego i nieruchomości wniósł o uchylenie tego wyroku z przekazaniem do I instancji w celu potwierdzenia że wnioski zawarte w pkt. 1 i 2 są zasadne i do spełnienia przez P. P..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarówno apelacja obrońcy oskarżonej jak i apelacja oskarżyciela prywatnego są oczywiście bezzasadne.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonej Sąd odwoławczy stwierdził:

Nietrafny był zarzut apelacji obrazy art. 7 k.p.k. Wbrew twierdzeniom apelującego Sąd Rejonowy po przeprowadzeniu w sposób prawidłowy wszystkich możliwych dowodów dokonał ich prawidłowej oceny. Ocena ta zgodna była z dyspozycją art. 7 k.p.k. i pozostaje pod jego ochroną. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku Sąd I instancji wskazał dlaczego uznał słowa użyte we wpisie dokonany przez oskarżoną za znieważające i dlaczego uznał, iż oskarżona dokonując tych wpisów działała z zamiarem znieważenia pokrzywdzonego. Argumentacja ta jest pełna przekonująca swoją logiką i Sąd II instancji nie znajduje podstaw do jej zakwestionowania. Sąd Rejonowy w szczególności bardzo dokładnie wskazał dlaczego takie określenia jak „kreatura”, „buc” uznał za obraźliwe, znieważające osobę B. K.. Powtarzanie tej argumentacji jest zbędne bowiem Sąd Okręgowy w pełni ją podziela i jak wskazano wyżej uznaje za swoją. W taki sam sposób ocenia Sąd Okręgowy tę część argumentacji Sądu Rejonowego, która dotyczy zamiaru znieważenia pokrzywdzonego przez oskarżoną. Zbędne jest powtarzanie tej argumentacji bowiem Sąd Okręgowy, jak wskazano wyżej, w pełni ją podziela i uznaje za swoją.

Zupełnie chybiony był zarzut obrazy art. 193 k.p.k. Opinia biegłego językoznawcy dla określenia znaczenia słów „kreatura”, „buc” i czy są to zwroty powszechnie uznawane za obelżywe była zbędna. Wieloznaczność tych słów w znaczeniu językowym nie ma znaczenia. W kontekście w jakim zamieszczono posty przez oskarżoną negatywne znieważające pokrzywdzonego znaczenie tych słów było jednoznaczne, co też Sąd Rejonowy wykazał w pisemnych

motywach zaskarżonego wyroku. Nie jest wymagana wiedza specjalna dla oceny znaczenia użytych przez oskarżoną słów.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy nie podzielaając argumentów apelacji obrońcy oskarżonej uznał, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny dowodów i ustaleń faktycznych. Zachowanie oskarżonej bez żadnych wątpliwości wyczerpało ustawowe znamiona występkę z art. 216 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy w pełni też akceptując stanowisko i argumentację Sądu Rejonowego co do tego iż w ustalonych okolicznościach zachodziły warunki do warunkowego umorzenia postępowania zaskarżony wyrok utrzymał na podst. art. 437 § 1 k.p.k. w mocy.

Przechodząc do apelacji oskarżyciela prywatnego Sąd Odwoławczy stwierdził:

Apelacja ta nie jest zasadna.

Nieprzekonywująca jest argumentacja oskarżyciela, iż niezbędnym dla osiągnięcia celów ogólnie prewencyjnych i w zakresie prewencji szczególnej koniecznym jest zasądzenie od oskarżonej na cele społeczne kwoty 10 000 zł oraz umieszczenie przeprosin w N.. Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku prawidłowo wskazał okoliczności w jakich oskarżona dokonała znieważających pokrzywdzonego wpisów i dlatego uznał, że z uwagi na te właśnie okoliczności uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej nie jest znaczny. Te właśnie okoliczności przemawiają za tym, iż zbędne jest dla osiągnięcia celów wyroku orzeczenie wobec oskarżonej zobowiązania do uiszczenia kwoty pieniężnej na cel społeczny i przeprosin w N.. Wskazać przy tym należy, że orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania powoduje, że postępowanie to może być podjęte m.in. z powodu ponownego naruszenia porządku prawnego przez oskarżoną. Wówczas to koniecznym może stać się, w wypadku skazania oskarżonej, orzeczenie środków jakich domaga się apelujący oskarżyciel prywatny w tym postępowaniu.

Z tych względów uznając apelację oskarżyciela prywatnego za oczywiście bezzasadną zaskarżony wyrok na podst. art.437 § 1 k.p.k. utrzymano w mocy.

Za postępowanie odwoławcze wymierzono oskarżonej opłatę w kwocie 100 zł, zaś oskarżyciela prywatnego na podst. art. 624 § 1 k.p.k., na zasadach słuszności zwolniono od opłaty za to postępowanie.